

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 99

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 8 februarie 2012

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
54.			anexei nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului 8-9
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		12.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind aprobarea unei licențe de dare în administrare pentru explorare 9
55.		30.	— Ordin al ministrului administrației și internelor privind formarea inițială, în anul 2012, în instituțiile de învățământ ale Ministerului Administrației și Internelor a polițiștilor locali cu atribuții în domeniul ordinii și liniștii publice și în domeniul circulației rutiere..... 10-12
		108.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.112/2010 privind aprobarea Procedurii de solicitare și eliberare a certificatului pentru spațiul cu destinație de sediu social și de înregistrare a documentului care atestă dreptul de folosință asupra spațiului cu destinația de sediu social, precum și pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare 12-14
		136.	— Ordin al ministrului economiei, comerțului și mediului de afaceri privind certificarea biocarburanților și biolichidelor în ceea ce privește respectarea criteriilor de durabilitate, precum și cerințele de evaluare și de recunoaștere a organismelor care au competențe în certificarea și verificarea rapoartelor anuale care conțin informații privind respectarea criteriilor de durabilitate a biocarburanților și biolichidelor 14
		405/C.	— Ordin al ministrului justiției pentru stabilirea activităților specifice sistemului penitenciar prevăzute la art. 190 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății 15-16
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. 10 din lista referitoare la sporuri și alte drepturi ale personalului didactic din învățământ cuprinsă în anexa nr. II/1 privind reglementări specifice personalului contractual din unitățile de învățământ la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 7 din cap. I lit. B „Reglementări specifice personalului didactic din învățământ” din anexa nr. II „Familia ocupațională de funcții bugetare «Învățământ»” la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 6 din anexa nr. 5 „Metodologia de calcul al drepturilor salariale care se acordă personalului didactic și personalului didactic auxiliar din învățământ” la Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ 3-8			
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
75.			— Hotărâre privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii și concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. în domeniul public al municipiului Brașov și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Brașov, județul Brașov, și modificarea

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T**

pentru supunerea spre adoptare Parlamentului a acceptării amendamentului la statutul Fondului Monetar Internațional cu privire la reforma Consiliului Executiv, propus și aprobat de Consiliul Guvernatorilor Fondului Monetar Internațional prin Rezoluția nr. 66-2 privind cea de-a paisprezecea revizuire generală a cotelor și reforma Consiliului Executiv

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) și art. 21 alin. (1) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 255 din 14 decembrie 2011,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre adoptare Parlamentului acceptarea amendamentului la statutul Fondului Monetar Internațional cu privire la reforma Consiliului Executiv, propus și aprobat de Consiliul Guvernatorilor Fondului Monetar Internațional prin Rezoluția nr. 66-2 privind cea de-a paisprezecea revizuire generală a cotelor și reforma Consiliului Executiv, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

București, 6 februarie 2012.

Nr. 54.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**

pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Acordului dintre România și Statul Israel în domeniul securității sociale, semnat la Ierusalim la 28 februarie 2011

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 258 din 21 decembrie 2011,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Acordul dintre România și Statul Israel în domeniul securității sociale, semnat la Ierusalim la 28 februarie 2011, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

București, 6 februarie 2012.

Nr. 55.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.615**

din 20 decembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. 10 din lista referitoare la sporuri și alte drepturi ale personalului didactic din învățământ cuprinsă în anexa nr. II/1 privind reglementări specifice personalului contractual din unitățile de învățământ la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 7 din cap. I lit. B „Reglementări specifice personalului didactic din învățământ” din anexa nr. II „Familia ocupațională de funcții bugetare «Învățământ»” la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 6 din anexa nr. 5 „Metodologia de calcul al drepturilor salariale care se acordă personalului didactic și personalului didactic auxiliar din învățământ” la Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Daniela Maftei.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. 10 din Nota la anexa nr. II/1 la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Mureș în Dosarul nr. 3.293/102/2010 al Tribunalului Mureș — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 192D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent-șef referă asupra faptului că dezbaterile inițiale au avut loc la data de 27 septembrie 2011 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată când Curtea, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, a dispus amânarea pronunțării pentru data de 11 octombrie 2011. La această dată, având în vedere imposibilitatea constituirii legale a completului de judecată potrivit art. 58 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 47/1992, Curtea a dispus, în temeiul art. 57 din Legea nr. 47/1992, amânarea pronunțării pentru data de 18 octombrie 2011 când, pentru același motiv, a dispus amânarea pronunțării pentru data de 20 octombrie 2011. La această dată, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor motivată de necesitatea obținerii unor informații de la Guvern cu privire la impactul bugetar al textului legal criticat, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 8 noiembrie 2011 când, având în vedere imposibilitatea constituirii majorității prevăzute de art. 51 alin. (1)

teza a doua din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, precum și necesitatea lămuririi suplimentare a unor aspecte ce privesc competența instanței constituționale și faptul că soluția legislativă criticată a fost preluată în textul Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și al Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 58 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, a dispus repunerea pe rol a cauzei pentru data de 6 decembrie 2011. La acest din urmă termen de judecată, Curtea, având în vedere imposibilitatea constituirii majorității prevăzute de art. 51 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a dispus, în temeiul dispozițiilor art. 58 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, repunerea din nou pe rol a cauzei pentru data de 20 decembrie 2011.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. În acest sens, precizează că, în lumina Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, Curtea urmează a se pronunța asupra textului legal criticat chiar dacă legea în cauză nu mai este formal în vigoare din moment ce aceasta continuă să producă efecte juridice în dosarul în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

Pe fond, arată că personalul din învățământul gimnazial este discriminat față de cel din învățământul primar, întrucât, deși există posibilitatea predării simultane în cadrul învățământului gimnazial, personalului care efectuează această activitate nu i se poate acorda un spor de predare simultană, spor pe care personalul didactic din învățământul primar îl primește. Se susține că diferențierea de tratament juridic este nejustificată și nerezonabilă, fiind contrară art. 16 din Constituție.

În consecință, se apreciază că textul legal criticat este neconstituțional în măsura în care se exclude de la acordarea acestui spor personalul didactic din învățământul gimnazial.

Totodată, arată că, în temeiul Deciziei nr. III/1995, Curtea este competentă să se pronunțe și asupra textelor care au preluat soluția legislativă criticată, respectiv cele ale Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic

auxiliar din învățământ, pe care, de asemenea, le consideră neconstituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 decembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.293/102/2010, **Tribunalul Mureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. 10 din nota la anexa nr. II/1 la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice**, excepție ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Mureș într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de obligare a autorităților publice competente la acordarea sporului de predare simultană unui profesor din învățământul gimnazial.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul legal criticat instituie o discriminare a personalului didactic din mediul gimnazial care asigură predarea simultană la două-patru clase de elevi față de același personal din mediul primar. Se apreciază că ambele categorii de cadre didactice se află în situații juridice similare prin statutul lor, iar o atare reglementare instituie un dezavantaj în sarcina uneia dintre ele, fapt ce are ca rezultat ruperea echilibrului juridic dintre acestea.

Tribunalul Mureș — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, neexistând nicio justificare obiectivă și rezonabilă care să reclame o deosebire de tratament între cadrele didactice din învățământul primar și cel gimnazial care predau simultan la mai multe clase de elevi, întrucât această activitate implică o încordare psihică și efort suplimentar indiferent de faptul că predarea are loc în cadrul ciclului primar sau gimnazial.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că sporurile nu sunt drepturi fundamentale, astfel încât nu poate fi reținută încălcarea art. 41 din Constituție. Totodată, se arată că textul legal criticat se aplică tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei criticate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este inadmisibilă, textul de lege criticat nemaifiind în vigoare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, informațiile suplimentare solicitate Guvernului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile pct. 10 din nota la anexa nr. II/1 la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice. În realitate, Curtea reține că autorul excepției critică prevederile pct. 10 din lista referitoare la sporuri și alte drepturi ale personalului didactic din învățământ cuprinsă în anexa nr. II/1 privind reglementări specifice

personalului contractual din unitățile de învățământ la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009, prevederi asupra cărora urmează să se pronunțe prin prezenta decizie. Acestea au următorul cuprins: „10. Personalul didactic care asigură predarea simultană la 2—4 clase de elevi în învățământul primar primește un spor la salariul de bază pentru activități care solicită o încordare psihică foarte ridicată, potrivit art. 8 lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993 cu privire la salarizarea personalului din unitățile bugetare.

Mărimea concretă a sporului se stabilește după cum urmează:

- pentru 2 clase de elevi — 5%;
- pentru 3 clase de elevi — 7%;
- pentru 4 clase de elevi — 10%”.

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și ale art. 41 alin. (2) privind protecția socială a muncii.

Examinând excepția de neconstituționalitate formulată, Curtea constată următoarele:

I. Obiectul de reglementare al **listei referitoare la sporuri și alte drepturi ale personalului didactic din învățământ cuprinse în anexa nr. II/1 la Legea-cadru nr. 330/2009** nu vizează în mod exclusiv personalul din învățământul primar, punctele acestei note referindu-se, în general, la învățământul preuniversitar și universitar. Rezultă că eventuala neconstituționalitate a unei referiri la personalul din învățământul primar din cuprinsul pct. 10 al listei nu atrage automat eliminarea sporului respectiv, ci înlătură limitarea acordării acestui spor numai personalului din învățământul primar, ceea ce nu echivalează cu arogarea de către Curtea Constituțională a unui rol de legiuitor pozitiv, din contră, Curtea are posibilitatea de a elimina din textul legal criticat o limitare eventual neconstituțională în privința acordării sporului de predare simultană.

Curtea nu va pune în discuție legitimitatea acordării acestui spor personalului din învățământul primar, ci legitimitatea constituțională a **limitării** acordării acestui spor numai acestei categorii de cadre didactice. *Ad similibus*, a se vedea, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 24 din 23 februarie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 136 din 1 aprilie 1999, prin care Curtea a constatat neconstituționalitatea unei sintagme din textul legal criticat, ceea ce a echivalat cu obligația procurorului ca, în cazul urmăririi penale fără punerea în mișcare a acțiunii penale, să prezinte învinutului în toate cazurile materialul de urmărire penală, sau Decizia nr. 1.086 din 20 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 866 din 18 decembrie 2007, decizie prin care constatarea neconstituționalității unor sintagme din textele legale criticate, care limitau dreptul apărătorului învinutului sau inculpatului să asiste la efectuarea numai a anumitor acte de urmărire penală, a avut drept efect extinderea dreptului apărătorului învinutului sau inculpatului de a asista la efectuarea oricăror acte de urmărire penală.

II. Conform cererii de chemare în judecată formulate de către Sindicatul Învățământului Preuniversitar Mureș la data de 17 septembrie 2010, se solicită obligarea angajatorului la „calcularea și plata diferențelor de drepturi salariale rezultate ca urmare a neacordării sporului de predare simultană la 2—4 clase de elevi pentru perioada septembrie 2007 — iunie 2010 [...] actualizate potrivit ratei inflației până la data efectivă a plății”.

Cererea de chemare în judecată este formulată, în temeiul art. 28 din Legea sindicatelor nr. 54/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 5 februarie 2003 — în vigoare la momentul declanșării litigiului — în numele unui cadru didactic, László Ildikó, membru de sindicat, care predă matematică și fizică în cadrul învățământului gimnazial în regim de predare simultană.

În privința sporului de predare simultană, raportul de muncă al cadrului didactic în cauză este guvernat pe parcursul anului 2010, an pentru care, de altfel, autorul excepției solicită plata acestui drept salarial, de Legea nr. 330/2009. Ulterior, Legea nr. 330/2009 a fost abrogată, începând cu 1 ianuarie 2011, prin art. 39 lit. w) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010.

Rezultă că, în speța de față, dispozițiile Legii nr. 330/2009, deși nu mai sunt formal în vigoare, produc în continuare efecte juridice, ele guvernând pe parcursul anului 2010 raportul de muncă al cadrului didactic în privința salarizării și, implicit, deci al acordării/neacordării sporului de predare simultană.

Curtea a statuat că, o dată sesizată, are sarcina de a controla normele deduse analizei sale, „fără a condiționa acest control de eliminarea, indiferent sub ce formă, din fondul activ al legislației a actului criticat pentru neconstituționalitate”, ceea ce a și dus la concluzia că „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare” (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011).

Efectele juridice pe care norma le produce trebuie analizate atât pentru perioada activității normei juridice, cât și pentru perioada ulterioară acesteia dacă efectele juridice produse nu s-au stins încă. O atare constatare este susținută de faptul că o normă juridică ce a avut o aplicare limitată în timp nu se poate aplica decât în privința raporturilor juridice născute și stinse în perioada sa de activitate sau a celor ce s-au născut în această perioadă, dar care nu s-au stins încă din diverse motive; numai în acest din urmă caz ideea de continuitate în privința producerii efectelor juridice menționate vizează efectele produse în perioada de activitate a normei ce se reflectă în continuare asupra situației personale a autorului excepției, dovadă a faptului că raportul juridic respectiv nu s-a stins.

În cauza de față, Curtea constată că raportul juridic născut între angajat și angajator nu s-a stins în privința salarizării odată cu plata lunară a salariului în cursul anului 2010, tocmai datorită faptului că angajatul contestă, potrivit legii, modul de stabilire al salariului, ceea ce califică situația în care acesta se află ca fiind o *facta pendentia*.

Prin urmare, Curtea reține că norma legală nu și-a epuizat efectele juridice în privința cadrului didactic în numele căruia a fost ridicată excepția, ea continuând să producă, pe cale de consecință, efecte juridice asupra situației sale personale.

Având în vedere cele de mai sus, Curtea constată că, în lumina Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. 10 din lista referitoare la sporuri și alte drepturi ale personalului didactic din învățământ cuprinsă în anexa nr. II/1 privind reglementări specifice personalului contractual din unitățile de învățământ la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice este admisibilă.

III. Prin prisma celor mai înainte expuse, Curtea reține, pe de o parte, că este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate formulată, fără a interfera cu sfera de competență a legiuitorului ordinar sau delegat, iar, pe de altă

parte, că excepția respectă condițiile de admisibilitate stabilite de art. 29 alin. (1)—(3) din Legea nr. 47/1992. În consecință, Curtea urmează să analizeze pe fond excepția de neconstituționalitate ridicată.

IV. În jurisprudența sa, Curtea, în ceea ce privește principiul egalității consacrat prin art. 16 din Constituție, a stabilit că acesta „presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea el nu exclude ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice” (Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994).

Art. 16 din Constituție „vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor. În felul acesta se justifică nu numai admisibilitatea unui regim juridic diferit față de anumite categorii de persoane, dar și necesitatea lui” (Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002).

V. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că o deosebire de tratament juridic este discriminatorie atunci când nu este justificată în mod obiectiv și rezonabil, aceasta însemnând că nu urmărește un scop legitim sau nu păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere (în acest sens, a se vedea hotărârile din 23 iulie 1968, 13 iunie 1979, 28 noiembrie 1984, 28 mai 1985, 16 septembrie 1996, 18 februarie 1999 și 6 iulie 2004, pronunțate în cauzele „Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene” împotriva Belgiei, paragraful 10, *Marckx împotriva Belgiei*, paragraful 33, *Rasmussen împotriva Danemarcei*, paragrafele 35, 38, 40, *Abdulaziz, Cabales și Balkandali împotriva Regatului Unit*, paragraful 72, *Gaygusuz împotriva Austriei*, paragraful 42, *Larkos împotriva Cipru*, paragraful 29, respectiv *Bocancea și alții împotriva Moldovei*, paragraful 24).

Totodată, în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, statele beneficiază de o anumită marjă de apreciere în a decide dacă și în ce măsură diferențele între diversele situații similare justifică un tratament juridic diferit, iar scopul acestei marje variază în funcție de anumite circumstanțe, de domeniu și de context (în acest sens, a se vedea hotărârile pronunțate în cauzele „Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene” împotriva Belgiei, paragraful 10, *Gaygusuz împotriva Austriei*, paragraful 42, *Bocancea și alții împotriva Moldovei*, paragraful 24).

VI. Curtea Constituțională a constatat că „sporurile, premiile și alte stimulente, acordate demnitarilor și altor salariați prin acte normative reprezintă drepturi salariale suplimentare, iar nu drepturi fundamentale, consacrate și garantate de Constituție. Diferențierea indemnizațiilor și a salariilor de bază pentru demnitari și alți salariați din sectorul bugetar este opțiunea liberă a legiuitorului, ținând seama de importanța și complexitatea diferitelor funcții. Legiuitorul este în drept, totodată, să instituie anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente, pe care le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula” (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 8 martie 2006, Decizia nr. 693 din 17 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 915 din

10 noiembrie 2006, Decizia nr. 728 din 24 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 990 din 12 decembrie 2006, Decizia nr. 207 din 17 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 149 din 10 martie 2009, Decizia nr. 337 din 17 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 din 7 mai 2009, Decizia nr. 487 din 2 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 371 din 2 iunie 2009, Decizia nr. 876 din 16 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 17 august 2009, Decizia nr. 243 din 16 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 18 mai 2010, Decizia nr. 1.250 din 7 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 16 noiembrie 2010, Decizia nr. 1.280 din 12 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 24 noiembrie 2010, și Decizia nr. 1.601 din 9 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 91 din 4 februarie 2011).

„Instituirea și diminuarea acestora [a sporurilor — s.n.], acordarea într-o anumită perioadă de timp, modificarea lor ori încetarea acordării, stabilirea categoriilor de personal salariat care beneficiază de acestea, ca și a altor condiții și criterii de acordare țin de competența și de opțiunea exclusivă a legiuitorului, **cu singura condiție de ordin constituțional ca măsurile dispuse să vizeze deopotrivă toate categoriile de personal care se află într-o situație identică**” (a se vedea în acest sens Decizia nr. 728 din 24 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 990 din 12 decembrie 2006, și Decizia nr. 337 din 17 martie 2009, precitată).

VII. Conform art. 1 și 4 din Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 3.281/2006 privind funcționarea învățământului preuniversitar cu predare simultană, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 191 din 28 februarie 2006, învățământul simultan se poate organiza atât în învățământul preuniversitar primar, cât și în cel gimnazial. Acest ordin este în continuare în vigoare, deci și după intrarea în vigoare a Legii educației naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011.

VIII. Curtea, având în vedere cele de mai sus, observă că textul de lege criticat creează o diferență de tratament juridic între cadrele didactice din ciclul primar și cele din ciclul gimnazial, în sensul că beneficiul sporului de predare simultană este acordat numai primei categorii de personal. Or, ambele categorii de cadre didactice predau în regim simultan, astfel încât consumul nervos, suprasolicitarea neuropsihică și efortul psihic depus sunt aceleași. În aceste condiții, Curtea reține că, deși ambele categorii de personal prestează activitate didactică în condiții de predare simultană, tratamentul juridic în privința recompensării acestui efort psihic este diferit, uneia acordându-i-se sporul de predare simultană, alteia nu. Diferențierea operată, și anume în funcție de ciclul de învățământ, respectiv primar sau gimnazial, în condițiile în care toate aceste cadre didactice fac parte din categoria cadrelor didactice din învățământul preuniversitar, nu este un criteriu obiectiv care să justifice tratamentul juridic diferențiat aplicat. Este evident că învățământul primar și gimnazial sunt parte componentă a învățământului preuniversitar, astfel încât nu se poate susține că sporul de predare simultană se cuvine numai unui anumit nivel din acest sistem (celui primar), atât timp cât această modalitate de predare se desfășoară și în cadrul următorului nivel (în cel gimnazial).

Rezultă că legiuitorul a optat pentru un criteriu greșit în acordarea acestui spor, ceea ce a creat o situație de discriminare la nivelul cadrelor didactice din învățământul preuniversitar care asigură activitatea de predare simultană.

În aceste condiții, sintagma „*în învățământul primar*” cuprinsă în textul de lege criticat este neconstituțională, fiind contrară art. 16 din Constituție, întrucât limitează acordarea sporului de predare simultană numai la o anumită categorie de cadre didactice din învățământul preuniversitar, fără a exista vreo justificare obiectivă și rațională în acest sens.

IX. Curtea observă că atât art. 7 din cap. I lit. B „Reglementări specifice personalului didactic din învățământ” din anexa nr. II „Familia ocupațională de funcții bugetare «Învățământ»” la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, cât și art. 6 din anexa nr. 5 „Metodologia de calcul al drepturilor salariale care se acordă personalului didactic și personalului didactic auxiliar din învățământ” la Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 10 mai 2011, au menținut soluția legislativă criticată în sensul că suplimentele bănești rezultate din predarea simultană se acordă numai cadrelor didactice din învățământul primar, fie prin creșterea corespunzătoare a clasei de salarizare față de cea anterior deținută, fie prin acordarea unui spor aplicat la salariul de bază. Curtea observă că Legea-cadru nr. 284/2010 a fost în vigoare, în privința stabilirii drepturilor de natură salarială pentru personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ, între 1 ianuarie 2011 și 12 mai 2011, iar, începând cu 13 mai 2011, a intrat în vigoare Legea nr. 63/2011.

Având în vedere această situație, Curtea constată că are competența să își extindă controlul de constituționalitate cu privire la cele două legi care preiau *in terminis* soluția legislativă declarată ca fiind neconstituțională.

Curtea Constituțională reține că este unica autoritate de jurisdicție constituțională din România, ceea ce duce la concluzia reținută și în Decizia nr. 838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009, că instanța constituțională este singura competentă să constate neconstituționalitatea actelor normative de reglementare primară. Totodată, Curtea este garantul supremației Constituției [a se vedea în acest sens art. 142 alin. (1) din Constituție sau Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011], ceea ce obligă instanța constituțională la o atitudine activă, în sensul aplicării și respectării acestui principiu în limitele competenței sale. Mai mult, și ceea ce este de fapt decisiv în analiza problemei ridicate, este efectul mediat pe care îl produce asupra controlului de constituționalitate Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, care, în mod direct, obligă Curtea să se pronunțe asupra textului legal aplicabil cauzei, chiar dacă acesta nu mai este în vigoare, iar, în mod indirect, să elimine soluția legislativă constatată ca fiind neconstituțională din celelalte acte normative care s-au succedat actului normativ inițial care a cuprins acest viciu de neconstituționalitate.

Această decizie a readus controlul de constituționalitate pe cale de excepție la rigorile controlului de tip concret, stabilind, în mod expres, că „legea nouă — normă de drept material, care abrogă expres legea anterioară, chiar dacă ar conține dispoziții asemănătoare cu cele abrogate, nu poate governa raportul juridic existent între părți, nefiind aplicabilă cauzei deduse judecății; controlul de constituționalitate asupra acestor noi dispoziții nu ar prezenta niciun fel de relevanță asupra soluționării litigiului, efectuarea unui asemenea control echivalând cu ridicarea din oficiu de către Curtea Constituțională a excepției de neconstituționalitate cu privire la alte texte decât cele criticate de autorul excepției, ceea ce este inadmisibil, fiind contrar dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992”.

Prin urmare, Curtea a stabilit că este obligată să se pronunțe asupra constituționalității textului aplicabil cauze, potrivit principiului *tempus regit actum*, și nu numai asupra textului nou care ar prelua soluția legislativă criticată. Însă decizia citată nu neagă competența Curții de a-și extinde controlul cu privire la textul care a preluat soluția legislativă criticată în condițiile în care a analizat și a constatat neconstituționalitatea textului legal abrogat cu care a fost sesizată. Din contră, Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011 obligă Curtea, în calitate de garant al supremației Constituției, la o atitudine activă, în sensul eliminării dispoziției constatate ca fiind neconstituțională și din actele normative succesive care au intervenit ulterior, indiferent dacă acestea sunt sau nu în vigoare la momentul soluționării excepției.

De asemenea, Curtea reține că actele de reglementare primară ulterioare nu pot păstra conținutul normativ al unei norme legale neconstituționale ce nu mai este în vigoare și să se constituie astfel într-o prelungire a existenței acesteia.

Mai mult, în privința Legii nr. 63/2011, Curtea observă că aceasta este parte a dreptului pozitiv în raport cu care subzistă o obligație a instanței constituționale de a elimina dispozițiile legale neconstituționale. O atare atitudine a Curții Constituționale trebuie să fie justificată de imperativul ca în dreptul pozitiv să nu existe sau să nu rămână în vigoare acte juridice vădit neconstituționale, Curtea neputând rămâne în pasivitate până când Parlamentul în mod ipotetic ar acționa (a se vedea *mutatis mutandis* Decizia nr. 1.640 din 10 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 21 ianuarie 2010).

Totodată, Curtea reține că această extindere nu poate fi făcută avându-se în vedere Decizia Plenului Curții Constituționale nr. III/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 9 noiembrie 1995, întrucât aceasta se referă la judecarea constituționalității unei dispoziții legale modificate sau completate după ridicarea excepției de neconstituționalitate, și nu la judecarea constituționalității unei dispoziții cuprinse într-o lege nouă care a preluat soluția criticată din legea anterioară (a se vedea în același sens Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011).

În consecință, Curtea constată că este competentă să își extindă controlul de constituționalitate asupra dispozițiilor similare, care cuprind soluția legislativă constatată ca fiind neconstituțională, din Legea-cadru nr. 284/2010 și Legea nr. 63/2011. Totodată, Curtea subliniază că, prin această extindere a obiectului excepției de neconstituționalitate, nu exercită un control de constituționalitate din oficiu prin ridicarea unei excepții de neconstituționalitate distincte asupra noilor dispoziții legale și totodată situația de față nu este similară celei reglementate de art. 31 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia, „în caz de admitere a excepției, Curtea se va pronunța și asupra constituționalității altor prevederi din actul atacat, de care, în mod necesar și evident, nu pot fi disociate prevederile menționate în sesizare”.

Prin urmare, pentru motivele expuse la pct. VIII al prezentei decizii, Curtea constată că sintagma „în învățământul primar” cuprinsă în art. 7 din cap. I lit. B „Reglementări specifice personalului didactic din învățământ” din anexa nr. II „Familia ocupațională de funcții bugetare «Învățământ»” la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și în art. 6 din anexa nr. 5 „Metodologia de calcul al drepturilor salariale care se acordă personalului didactic și personalului didactic auxiliar din învățământ” la Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ este neconstituțională.

X. În privința efectelor prezentei decizii, Curtea reține că, potrivit art. 147 alin. (4) teza a doua din Constituție, „de la data publicării, deciziile sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor”, ceea ce înseamnă că, în temeiul prezentei decizii,

nu pot fi supuse controlului judecătoresc acele raporturi juridice care s-au născut sub imperiul celor două legi care nu mai erau în vigoare (Legea-cadru nr. 330/2009 și Legea-cadru nr. 284/2010) și s-au stins înainte de data publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I.

În acest sens, Curtea, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, în ceea ce privește deciziile prin care se constată neconstituționalitatea unor dispoziții care nu mai sunt în vigoare, a stabilit că „acestea nu produc efecte retroactive, ci exclusiv pentru viitor. Dispozițiile neconstituționale nu se vor mai aplica în cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate și nici în cauzele pendinte în fața instanțelor judecătorești în care respectivele dispoziții sunt aplicabile. Așa fiind, efectele deciziei de admitere se limitează exclusiv asupra aplicării în timp a dispoziției sancționate, căreia i se refuză ultraactivitatea întemeiată pe principiul *«tempus regit actum»*, iar nu și asupra existenței normei în dreptul pozitiv, care, în urma abrogării sau ajungerii la termen survenite anterior momentului în care se realizează controlul de constituționalitate, a trecut în stare pasivă. Cu alte cuvinte, decizia Curții prin care se admite excepția de neconstituționalitate este general obligatorie și are putere numai pentru viitor în toate situațiile juridice în care norma care nu mai este în vigoare continuă să-și producă efectele juridice neconstituționale, în virtutea principiului *«tempus regit actum»*”.

Desigur, în privința Legii nr. 63/2011, în vigoare la momentul pronunțării prezentei decizii, se aplică prevederile art. 147 alin. (1) și (4) din Constituție, cu toate consecințele pe care acestea le implică atât sub aspectul obligațiilor ce se nasc în sarcina Parlamentului (a se vedea Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 5 mai 2010), cât și al autorităților publice chemate să aplice dispozițiile art. 6 din anexa nr. 5 „Metodologia de calcul al drepturilor salariale care se acordă personalului didactic și personalului didactic auxiliar din învățământ” la Legea nr. 63/2011.

Totodată, Curtea reține că salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ pentru anul 2012 se va face în conformitate cu dispozițiile art. II referitoare la art. 1 alin. (3)—(5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, astfel cum a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011, potrivit căruia, „în anul 2012, cuantumul brut al salariilor de încadrare, al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare aferent personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, în conformitate cu prevederile Legii nr. 63/2011, se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2011, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții”. Prin urmare, autoritățile publice implicate, inclusiv instanțele judecătorești, sunt chemate să realizeze o interpretare și aplicare conformă a acestei legi cu efectele pe care la produce prezenta decizie în privința acordării sporului de predare simultană în condițiile Legii nr. 63/2011, ceea ce înseamnă că, de la data publicării acestei decizii, cadrele didactice îndreptățite vor beneficia de plata pe viitor a sporului de predare simultană.

În fine, Curtea reține că puterea de lucru judecat ce însoțește actele jurisdicționale, deci și deciziile Curții Constituționale, se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acesta. Astfel, atât considerentele, cât și dispozitivul deciziilor Curții Constituționale sunt general obligatorii, potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, și se impun cu aceeași forță tuturor subiectelor de drept.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Învățămintului Preuniversitar Mureș în Dosarul nr. 3.293/102/2010 al Tribunalului Mureș — Secția civilă și constată că sintagma „*în învățământul primar*” cuprinsă în dispozițiile pct. 10 din lista referitoare la sporuri și alte drepturi ale personalului didactic din învățământ cuprinsă în anexa nr. II/1 privind reglementări specifice personalului contractual din unitățile de învățământ la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 7 din cap. I lit. B „Reglementări specifice personalului didactic din învățământ” din anexa nr. II „Familia ocupațională de funcții bugetare «Învățământ»” la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 6 din anexa nr. 5 „Metodologia de calcul al drepturilor salariale care se acordă personalului didactic și personalului didactic auxiliar din învățământ” la Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ este neconstituțională.

Definitivă și general obligatorie.

Prezenta decizie se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 decembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii și concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. în domeniul public al municipiului Brașov și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Brașov, județul Brașov, și modificarea anexei nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1) și art. 22 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 867 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă transmiterea unui imobil constituit din teren, situat în municipiul Brașov, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii și concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. în domeniul public al municipiului Brașov și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Brașov, județul Brașov, în vederea realizării obiectivului de investiții „Asigurarea accesibilității către zona economică Brașov Sud-Est”.

(2) Contractul de concesiune încheiat între Ministerul Transporturilor și Infrastructurii și Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. se modifică în mod corespunzător, în condițiile legii.

Art. 2. — Codul de clasificare al imobilului prevăzut în anexă se modifică și va avea următorul cuprins: 8.28.13 „Alte imobile cu destinație tehnică”.

Art. 3. — Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 4. — Anexa nr. 16 la Hotărârea Guvernului Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică în mod corespunzător.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Anca Daniela Boagiu
Ministrul administrației și internelor,
Constantin-Traian Igaș
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 2 februarie 2012.
Nr. 75.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului constituit din teren care se transmite din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii și concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. în domeniul public al municipiului Brașov și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Brașov, județul Brașov

Locul unde este situat imobilul	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului	Nr. MFP și codul de clasificare
Municipiul Brașov, calea București f.n., județul Brașov	Ministerul Transporturilor și Infrastructurii — CUI 13.633.330 și concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. — CUI 11054529	Consiliul Local al Municipiului Brașov, județul Brașov	CF 121218 Teren — 46.171 m ²	Nr. MFP — 147826 parțial Codul de clasificare — 8.28.13

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN

privind aprobarea unei licențe de dare în administrare pentru explorare

Având în vedere art. 13 și art. 21 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Licența de dare în administrare pentru calitate de concedent, și municipiul Miercurea-Ciuc, județul explorare nr. 15.054/2012 privind explorarea resurselor de apă Harghita, în calitate de administrator.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al minerială din perimetrul Miercurea-Ciuc, județul Harghita, în România, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Alexandru Pătruți

București, 1 februarie 2012.
Nr. 12.

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

ORDIN**privind formarea inițială, în anul 2012, în instituțiile de învățământ ale Ministerului Administrației și Internelor a polițiștilor locali cu atribuții în domeniul ordinii și liniștii publice și în domeniul circulației rutiere**

Având în vedere dispozițiile art. 18 din Legea poliției locale nr. 155/2010, precum și ale art. 11 alin. (1) din Regulamentul-cadru de organizare și funcționare a poliției locale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.332/2010,

în temeiul dispozițiilor art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul administrației și internelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Instituțiile de învățământ din cadrul Ministerului Administrației și Internelor alocă, în anul 2012, un număr de 1.815 locuri în vederea formării inițiale a polițiștilor locali cu atribuții în domeniul ordinii și liniștii publice și în domeniul circulației rutiere.

Art. 2. — Instituțiile prevăzute la art. 1, numărul de locuri repartizat fiecărei instituții de învățământ, perioadele în care se realizează programele de formare inițială, precum și cuantumul cheltuielilor de școlarizare/cursant/program de formare inițială sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — (1) Formarea inițială a personalului poliției locale în domeniul ordinii și liniștii publice și în domeniul circulației rutiere se desfășoară potrivit unui curriculum unitar întocmit de către Direcția generală management resurse umane, după consultarea structurilor de specialitate din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române.

(2) Polițiștii locali care au funcții de conducere urmează pe timpul cursului de formare inițială și modulul de management, conform prevederilor legale în vigoare.

Art. 4. — (1) Direcția generală pentru relația cu comunitățile locale centralizează și repartizează solicitările instituțiilor beneficiare privind formarea inițială și transmite solicitanților arondarea pe centre de formare.

(2) Direcția generală management resurse umane transmite inspectoratelor generale și instituțiilor de învățământ situația cu repartizarea solicitărilor instituțiilor beneficiare primită de la Direcția generală pentru relația cu comunitățile locale.

(3) Depunerea dosarelor pentru înscriere se face de către instituția beneficiară direct la instituția de învățământ la care a fost repartizată în condițiile alin. (1), cu cel puțin 10 zile calendaristice înainte de începerea programelor de formare inițială.

(4) Dosarul de înscriere va cuprinde următoarele documente:

a) cerere/raport personal de înscriere la curs, aprobată de șeful structurii de poliție locală;

b) adeverința medicală de la medicul de familie din care să reiasă faptul că este apt medical să desfășoare activități de pregătire fizică și de instrucția tragerii;

c) cartea de identitate în fotocopie;

d) diploma de bacalaureat sau, după caz, diploma de licență eliberată de ultima instituție de învățământ absolvită, în original și în fotocopie;

e) cazierul judiciar;

f) permisul de conducere în fotocopie.

(5) La prezentarea în instituția de învățământ, cursantul va prezenta cartea de identitate în original.

Art. 5. — Grupele de studiu sunt compuse dintr-un număr cuprins între 15 și 25 de cursanți, stabilit de conducătorii instituțiilor care asigură formarea inițială, în limita numărului de locuri repartizat.

Art. 6. — Structurile poliției locale au obligația achitării cheltuielilor de școlarizare ocazionate de urmarea programelor de formare, pentru personalul participant. Modalitățile și formele de plată se stabilesc în urma consultării cu instituțiile de formare ale Ministerului Administrației și Internelor.

Art. 7. — (1) În cazul nepromovării examenului de absolvire, cursantul are posibilitatea de a solicita reexaminarea, o singură dată, în termen de 6 luni de la finalizarea programului de formare inițială, la oricare dintre instituțiile de formare prevăzute în anexă, care organizează în această perioadă examenul de absolvire, fără plata cheltuielilor aferente acestuia.

(2) În situația nepromovării reexaminării în condițiile alin. (1), cursantul poate susține examenul de absolvire numai după repetarea programului de formare, la propunerea structurilor poliției locale în care este încadrat, cu suportarea cheltuielilor de școlarizare prevăzute la art. 6.

Art. 8. — Certificatul de absolvire a cursului, cu menționarea competențelor profesionale dobândite, însoțit de foaia matricolă, se eliberează de către instituția de formare în care cursantul a susținut examenul de absolvire, potrivit prevederilor legale în vigoare.

Art. 9. — Pe parcursul programului de formare cursantul are obligația respectării regulamentului de ordine interioară al instituției de formare.

Art. 10. — Direcția generală pentru relația cu comunitățile locale, Direcția generală management resurse umane, Inspectoratul General al Poliției Române, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, Inspectoratul General al Jandarmeriei Române și instituțiile de învățământ prevăzute în anexă vor lua măsuri de îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 11. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul administrației și internelor,

Constantin-Traian Igaș

București, 6 februarie 2012.

Nr. 30.

I. Instituțiile de învățământ ale Ministerului Administrației și Internelor care asigură formarea inițială a polițiștilor locali cu atribuții în domeniul ordinii și liniștii publice și în domeniul circulației rutiere, perioadele în care se realizează programele de formare inițială și numărul de locuri repartizat fiecărei instituții de învățământ

Nr. crt.	Instituția de învățământ	Municipiul/Orașul/Județul/Datele de contact	Perioada cursului	Nr. de locuri	Observații
1.	Institutul de Studii pentru Ordine Publică	București, Șos. Olteniței nr. 158—160, sectorul 4 Tel.: 021.332.32.65 Fax: 021.332.38.55 Int. 20104, 20241, 20258 isop@mai.gov.ro	19.03—15.06.2012	40	
			16.04—13.07.2012	40	
			3.09—30.11.2012	40	
2.	Școala de Agenți de Poliție „Vasile Lascăr”	Câmpina, bd. Carol I nr. 145, județul Prahova Tel.: 0244.33.62.51, 0244.33.30.09 Fax: 0244.33.36.50 I.C. 044/8446 campina@scoalapolitie.ro	17.09—14.12.2012	200	
3.	Centrul de Formare și Perfecționare a Polițiștilor „Nicolae Golescu”	Slatina, Str. Cazărmii nr. 40, județul Olt Tel.: 0249.42.17.93 Fax: 0249.42.26.88 I.C. 049/1239 cfppagpol@artelecom.ro	23.04—20.07.2012	125	
			17.09—14.12.2012	125	
4.	Centrul Chinologic „Dr. Aurel Greblea”*)	Sibiu, Calea Dumbrăvii nr. 157, județul Sibiu Tel.: 0269.23.51.86 Fax: 0269.24.00.90 I.C. 069/1255 centrulchinologicsibiu@directnet.ro	3.12.2012— 1.03.2013	100	
5.	Școala de Agenți de Poliție „Septimiu Mureșan”**)	Cluj-Napoca, Str. Corneliu Coposu nr. 89—91, județul Cluj Tel: 0264.43.97.72 Fax: 0264.43.99.04 I.C.064/1265/1264 scpolcj@yahoo.com	2.04—29.06.2012	25	
			1.10—21.12.2012	25	
6.	Școala de Pregătire a Agenților Poliției de Frontieră „Avram Iancu”	Oradea, Calea Aradului nr. 2—4, județul Bihor Tel./Fax: 0259.41.22.73 I.C. 059/1265 avram.iancu@rdsor.ro	19.03—15.06.2012	40	
			18.06—14.09.2012	40	
			17.09—14.12.2012	40	
7.	Școala de Perfecționare a Cadrelor Poliției de Frontieră	Drobeta-Turnu Severin, Str. Serpentinei Roșiori nr. 3—5, județul Mehedinți Tel.: 0252/31.02.22 Fax: 0252/31.02.32 I.C. 052/1266 office@sppcforsova.ro	12.03—8.06.2012	60	
			11.06—7.09.2012	60	
			10.09—7.12.2012	60	
8.	Școala de Formare Inițială și Continuă a Personalului Poliției de Frontieră	Iași, str. G. Coșbuc nr. 3—5, județul Iași Tel.: 0232/27.65.06 Fax: 0232/21.34.44 I.C. 032/1361 sficppfiasi@yahoo.com	12.03—8.06.2012	70	
			18.06—14.09.2012	70	
			24.09—21.12.2012	70	
9.	Centrul de Formare Inițială și Continuă al Ministerului Administrației și Internelor	Orăștie, Str. Armatei nr. 16, județul Hunedoara Tel.: 0254.24.19.90 0254.24.74.51 Fax: 0254.24.75.21 I.C. 054/8351, 054/8354 cfic.orastie@yahoo.com secretariat.cfic.orastie@mai.gov.ro	27.02—25.05.2012	75	
			30.04—27.07.2012	25	
			3.09—30.11.2012	50	

*) Nu asigură masă.

**) Nu asigură cazare.

Nr. crt.	Instituția de învățământ	Municipiul/Orașul/Județul/Datele de contact	Perioada cursului	Nr. de locuri	Observații
10.	Școala de Aplicație pentru Ofițeri „Mihai Viteazul” a Jandarmeriei Române, comuna Chiajna, satul Roșu, Str. 1 Decembrie 1918 nr. 2—4, județul Ilfov Tel.: 021.434.91.31 Fax. 021.434.91.41 17700, 17704 sajrmv@yahoo.com	Lugoj, Str. Banatului nr. 15, județul Timiș Tel.: 0256.35.84.00 Fax: 0256.35.84.02 I.C. 056/8818 jandarmilugoj@yahoo.com	7.05—3.08.2012	30	
			3.09—30.11.2012	30	
		Bumbești-Jiu, str. Gr. Al. Ghica nr. 2, județul Gorj Tel.: 0253.463.101,0253.463.570, fax 0253.463.100 I.C. 053/8013 cppj_bumbesti@yahoo.com	5.03—1.06.2012	30	
			7.05—8.08.2012	40	
			3.09—30.11.2012	30	
		11.	Centrul de Perfecționare a Pregătirii Cadrelor Jandarmi	Gheorgheni, Str. Ciubotului nr. 4, județul Harghita Tel./Fax: 0266.36.50.94 I.C. 066/8213 um0721@yahoo.com	5.03—1.06.2012
7.05—8.08.2012	40				
3.09—30.11.2012	40				
Sfântu Gheorghe, str. Cezar Bolliac nr. 5, județul Covasna Tel/fax 0267.35.28.25 I.C. 067/24596	5.03—1.06.2012			25	
	7.05—8.08.2012			25	
	3.09—30.11.2012			25	
Tășnad, str. Ștefan cel Mare nr. 83, județul Satu Mare Tel.: 0261/82.58.20 0261/82.58.00 Fax: 0261/82.72.57 I.C. 061/8018 cppj_tasnad@clicknet.ro	7.05—3.08.2012			40	
	20.08—16.11.2012			40	

II. Cuantumul cheltuielilor de școlarizare/cursant/program de formare inițială

1. Programul de formare inițială (instruirea, utilizarea bazei didactico-materiale, organizarea și desfășurarea examenului de absolvire, inclusiv eliberarea certificatului de absolvire și a foii matricole care atestă competențele profesionale dobândite) = 2.000 lei

2. La solicitare, instituțiile asigură:

a) cazare în incinta instituției = 3.800 lei. Excepție face Școala de Agenți de Poliție „Septimiu Mureșan” Cluj-Napoca, care nu are posibilitate de cazare în anul 2012;

b) servirea zilnică a celor 3 mese principale. Contravaloarea acestora este de până la 25 lei/zi. Excepție face Centrul Chinologic „Dr. Aurel Greblea” Sibiu, care nu are această facilitate.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

pentru modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.112/2010 privind aprobarea Procedurii de solicitare și eliberare a certificatului pentru spațiul cu destinație de sediu social și de înregistrare a documentului care atestă dreptul de folosință asupra spațiului cu destinația de sediu social, precum și pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare

În temeiul art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, al art. 17 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.112/2010 privind aprobarea Procedurii de solicitare și eliberare a certificatului pentru spațiul cu destinație de sediu social și de înregistrare a documentului care atestă dreptul de folosință asupra spațiului cu destinația de sediu social, precum și pentru aprobarea modelului și conținutului unor

formulare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 din 1 iulie 2010, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Titlul ordinului va avea următorul cuprins:

„ ORDIN
pentru aprobarea Procedurii de emitere, în format
electronic, a Adeverinței privind înregistrarea
documentului care atestă dreptul de folosință asupra
spațiului cu destinație de sediu social și a Certificatului
pentru spațiul cu destinație de sediu social”

2. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Se aprobă Procedura de emitere, în format electronic, a Adeverinței privind înregistrarea documentului care

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Sorin Blejnar

București, 2 februarie 2012.
Nr. 108.

atestă dreptul de folosință asupra spațiului cu destinație de sediu social și a Certificatului pentru spațiul cu destinație de sediu social, prevăzută în anexa nr. 1.”

3. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Direcția generală proceduri pentru administrarea veniturilor, Direcția generală de tehnologia informației, precum și direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ANEXĂ

(Anexa nr. 1 la Ordinul nr. 2.112/2010)

PROCEDURA

de emitere, în format electronic, a Adeverinței privind înregistrarea documentului care atestă dreptul de folosință asupra spațiului cu destinație de sediu social și a Certificatului pentru spațiul cu destinație de sediu social

1. Prezenta procedură se aplică persoanelor care, potrivit prevederilor art. 17 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, au obligația ca, la înmatricularea unei societăți comerciale sau la schimbarea sediului social, să înregistreze la organul fiscal competent documentul care atestă dreptul de folosință asupra spațiului cu destinație de sediu social și să obțină certificatul pentru spațiul cu destinație de sediu social.

2. Înregistrarea documentelor care atestă dreptul de folosință asupra spațiului cu destinație de sediu social la organul fiscal competent se efectuează la solicitarea oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunalul județean sau al municipiului București, prin transmiterea în format electronic a Cererii de înregistrare a documentului care atestă dreptul de folosință asupra spațiului cu destinație de sediu social și de eliberare a certificatului pentru spațiul cu destinație de sediu social, completată de persoana solicitantă potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 2 la ordin, însoțită de actele doveditoare ale dreptului de folosință (cum ar fi: titlu de proprietate, contract de vânzare-cumpărare, contract de închiriere, contract de comodat sau alte acte care atestă dreptul de folosință).

3. Oficiul registrului comerțului transmite organului fiscal competent documentele prevăzute la pct. 2, în format .pdf, prin poștă electronică, pe adresa de e-mail dedicată.

În sensul prezentei proceduri, organul fiscal competent este administrația finanțelor publice municipală, orășenească, comunală sau a sectoarelor municipiului București, din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în a cărei rază teritorială se află situat spațiul cu destinație de sediu social.

4. Conducătorul fiecărui organ fiscal competent desemnează o persoană responsabilă cu aplicarea prevederilor prezentei proceduri, precum și un înlocuitor al acesteia.

Persoanele sunt desemnate din cadrul compartimentului cu atribuții în gestionarea registrului contribuabililor.

5. Organul fiscal organizează evidența documentelor care atestă dreptul de folosință asupra spațiilor cu destinație de sediu social în cadrul Registrului de evidență a spațiilor cu destinație de sediu social.

6. Registrul prevăzut la pct. 5 se organizează la nivel de adresă a spațiului și se gestionează la nivelul organelor fiscale competente, cu ajutorul aplicației informatice puse la dispoziție de Direcția generală de tehnologia informației, și cuprinde:

a) adresa completă a spațiului cu destinație de sediu social (stradă, număr, bloc, apartament, localitate, județ/sector);

b) datele de identificare a titularului dreptului de folosință (nume și prenume/denumire, adresa domiciliului/domiciliului fiscal și cod de identificare fiscală);

c) documentul care atestă dreptul de folosință asupra spațiului cu destinație de sediu social (tipul documentului, număr și dată);

d) perioada de valabilitate a dreptului de folosință asupra spațiului cu destinație de sediu social (data de început, data de final).

7. Organul fiscal, după primirea prin poștă electronică a documentației de la oficiul registrului comerțului, verifică datele înscrise în cerere cu cele din actele doveditoare și preia informațiile în Registrul de evidență a spațiilor cu destinație de sediu social, înscriind și numărul de înregistrare atribuit de oficiul registrului comerțului cererii prevăzute în anexa nr. 2 la ordin.

8. Organul fiscal emite Adeverința privind înregistrarea documentului care atestă dreptul de folosință asupra spațiului cu destinație de sediu social și Certificatul pentru spațiul cu destinație de sediu social, potrivit modelelor prevăzute în anexele nr. 3 și 4 la ordin, în format.pdf, înscriind în acestea și numărul de înregistrare atribuit de oficiul registrului comerțului cererii prevăzute în anexa nr. 2 la ordin.

9. Documentele emise în condițiile pct. 8 se transmit prin poștă electronică oficiului registrului comerțului de la care a fost primită solicitarea.

10. Pentru cererile, însoțite de documentația completă, primite de organul fiscal competent în prima jumătate a programului de lucru, documentele prevăzute la pct. 8 se transmit oficiului registrului comerțului în aceeași zi. Pentru cererile primite în a doua jumătate a programului de lucru, documentele prevăzute la pct. 8 se transmit oficiului registrului

comerțului cel târziu în prima jumătate a programului de lucru din ziua imediat următoare.

11. Documentele primite și emise în aplicarea prezentei proceduri se arhivează de organul fiscal în format electronic.

12. În aplicarea prezentei proceduri, Direcția generală de tehnologia informației atribuie o adresă de e-mail dedicată fiecărui organ fiscal competent. Lista organelor fiscale și a adreselor de e-mail atribuite se comunică Oficiului Național al Registrului Comerțului.

MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI MEDIULUI DE AFACERI

ORDIN

privind certificarea biocarburanților și biolichidelor în ceea ce privește respectarea criteriilor de durabilitate, precum și cerințele de evaluare și de recunoaștere a organismelor care au competențe în certificarea și verificarea rapoartelor anuale care conțin informații privind respectarea criteriilor de durabilitate a biocarburanților și biolichidelor

În baza art. 6 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 935/2011 privind promovarea utilizării biocarburanților și a biolichidelor, în temeiul art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.634/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă cerințele de evaluare a respectării criteriilor de durabilitate a biocarburanților și biolichidelor, parte a sistemului național de certificare a biocarburanților și biolichidelor în ceea ce privește respectarea criteriilor de durabilitate, denumit în continuare *sistem național de certificare*, prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă cerințele de evaluare și de recunoaștere a organismelor de certificare a respectării criteriilor de durabilitate a biocarburanților și biolichidelor și de verificare a rapoartelor anuale care conțin informații privind respectarea criteriilor de durabilitate a biocarburanților și biolichidelor, parte a sistemului național de certificare, prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — (1) Schemele voluntare, recunoscute de Comisia Europeană, pentru demonstrarea conformității cu criteriile de durabilitate, în temeiul Directivei 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE și al Directivei 2009/30/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de modificare a Directivei 98/70/CE în ceea ce privește specificațiile pentru benzine și motorine, de introducere a unui mecanism de monitorizare și reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și de modificare a Directivei

1999/32/CE a Consiliului în ceea ce privește specificațiile pentru carburanții folosiți de navele de navigație interioară și de abrogare a Directivei 93/12/CEE, sunt prevăzute în anexa nr. 3.

(2) Operatorii economici care prezintă dovada respectării criteriilor de durabilitate și datele obținute în conformitate cu schemele prevăzute la alin. (1) sau cu un sistem național de certificare a biocarburanților și biolichidelor aprobat de un stat membru nu au obligația prezentării altor dovezi suplimentare ale conformității cu criteriile de durabilitate.

Art. 4. — Operatorii economici au obligația transmiterii, în condițiile stabilite de art. 6 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 935/2011 privind promovarea utilizării biocarburanților și a biolichidelor, a informațiilor prevăzute în anexa nr. 4, care transpune prevederile Deciziei 2011/13/UE a Comisiei din 12 ianuarie 2011 privind anumite tipuri de informații despre biocarburanți și biolichide, care trebuie furnizate statelor membre de către operatorii economici.

Art. 5. — Anexele nr. 1—4*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,
Ion Ariton

București, 24 ianuarie 2012.
Nr. 136.

*) Anexele nr. 1—4 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN**pentru stabilirea activităților specifice sistemului penitenciar prevăzute la art. 190 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății**

În conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 190 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și a prevederilor Legii nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. 1. — Sunt activități specifice, în sensul art. 190 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, următoarele:

a) asigurarea pazei, escortării, supravegherii, însoțirii persoanelor private de libertate și aplicarea regimului de detenție;

b) organizarea activității de asistență socială și educative destinate reinserției sociale a persoanelor private de libertate;

c) asigurarea evidenței deținuților, organizarea muncii acestora, evidența salarizării deținuților;

d) activități care au ca scop prevenirea criminalității în mediul penitenciar;

e) activități privind protecția și accesul la informații clasificate;

f) gestionarea compartimentului Armament, geniu, chimic și echipament, transmisiuni;

g) asigurarea drepturilor persoanelor private de libertate custodiate, neinternate, prevăzute de lege (hrănire, cazare, asigurarea de materiale igienico-sanitare, asistență medicală și medicamente, coplata/contribuție personală servicii medicale acordate în condițiile prevăzute de Contractul-cadru și de normele metodologice de aplicare ale acestuia, telefonie, corespondență, informare, petiționare, vizită), atât pentru cele care desfășoară activități lucrative, însoțitori, îngrijitori, cât și în perioada de la externare până la realizarea transferului; asigurarea aceluiași drepturi pentru deținuții care refuză internarea, până la realizarea transferului;

h) asigurarea drepturilor persoanelor private de libertate custodiate, internate, prevăzute de lege (materiale igienico-sanitare, coplata/contribuție personală servicii medicale acordate în condițiile prevăzute de Contractul-cadru și de normele metodologice de aplicare ale acestuia, telefonie, corespondență, informare, petiționare, vizită);

i) asigurarea activității de reparații curente și de întreținere specifice locului de deținere;

j) asigurarea transportului deținuților la instanțele de judecată, institutele de medicină legală și în momentul externării (transferul către altă unitate penitenciară);

k) asigurarea efectuării expertizelor medico-legale solicitate de instanțele de judecată sau organele de cercetare penală (expertize psihiatrice, expertize pentru amânarea/întreruperea executării pedepselor pentru motive medicale, alte expertize medico-legale — paternitate, în caz de agresiuni etc.) ori altor investigații solicitate de către acestea;

l) asigurarea asistenței medicale în situații specifice (autoagresiuni, agresiuni, refuz de hrană, sancțiuni disciplinare, transfer, liberare);

m) asigurarea îmbăierii, dezinfecției și deparazitării persoanelor private de libertate prezentate în vederea internării;

n) activități desfășurate de către juristul instituției pentru întocmirea și trimiterea la instanțele de judecată sau la organele de urmărire penală a proceselor-verbale de îndeplinire a procedurilor de citare a personalului unității ca urmare a plângerilor formulate de deținuți cu privire la săvârșirea unor infracțiuni de serviciu ori în legătură cu serviciul; solicitarea organelor judiciare a soluțiilor dispuse în cauzele cercetate și comunicarea structurii de resurse umane în vederea stabilirii situației raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici, respectiv punerea la dispoziție (pe timpul urmăririi penale și al judecării) sau suspendarea din funcție (pe perioada arestării preventive), conform Legii nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor, republicată, cu modificările ulterioare;

o) activități desfășurate de către personalul de secretariat, registratură și arhivă în ceea ce privește asigurarea corespondenței cu instanțele de judecată, a dreptului la petiționare și informare a persoanelor private de libertate, pentru ținerea și păstrarea evidenței ordinelor, deciziilor, instrucțiunilor și dispozițiilor emise de conducerea Ministerului Justiției și a Administrației Naționale a Penitenciarelor;

p) asigurarea instruirii personalului din unitate, precum și a persoanelor private de libertate care desfășoară activități productive sau de deservire în cadrul unității;

q) asigurarea de către structura informatică a bunei funcționări a aplicațiilor privind gestiunea bazei de date privind persoanele private de libertate (PMS Web);

r) asigurarea formării profesionale a funcționarilor publici cu statut special;

s) asigurarea de către structura de resurse umane a organizării și coordonării, în conformitate cu prevederile legale, a procedurilor din aria de competență privind concursurile de ocupare a posturilor vacante prin avansarea în funcții a personalului, trecerea agenților în corpul ofițerilor și prin încadrarea din sursă externă și întocmirea documentelor necesare pentru derularea acestora, precum și dosarele de concurs ale candidaților;

ș) asigurarea recrutării și selecționării candidaților pentru admiterea în instituțiile de învățământ care pregătesc personalul necesar sistemului administrației penitenciare și întocmirea dosarelor de concurs ale acestora;

t) asigurarea primirii, păstrării și restituirii bunurilor, obiectelor de valoare și a valorilor proprietate personală a persoanelor private de libertate;

ț) participarea personalului medical la activități specifice privind individualizarea/schimbarea regimului de executare a

pedepselor privative de libertate, selecționarea la muncă, liberarea condiționată;

u) activități cu grad ridicat de risc, în condiții de pericol deosebit.

Art. 2. — Ministerul Justiției și Administrația Națională a Penitenciarelor, prin direcțiile de specialitate și penitenciarele spital, vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

p. Ministrul justiției,
Gabriel Tănăsescu,
secretar general

București, 2 februarie 2012.
Nr. 405/C.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

